

posodila v denarnih stiskah se nahajajočim tiskarni v Celju, seveda po ovinkih. Ljudstvo bo klicalo voditelje onih posojilnic, ki se pri celjski zvezi, na odgovor. Pod takimi razmerami trpe vsi Slovenci! („Straža“, 15. marca 1911).

Zdaj nas pa imajo! Kdo? No, slovenski klerikalci z najvišjim svojim modrijanom Kemperlom, ki po milosti političnih kaplanov „ureduje“ zakoniti, plitvi listič „Straža“ . . . Sicer je bila ta „Straža“ vedno grozovito neumna in pravo znamenje duševne impotence klerikalcev. Ali v zadnjem času so od alkohola razgrtane možgane Kemperla porodile celo vrsto člankov, katerih neumnost presega naravnost vse meje. Po našem mnenju je Kemperlu takrat pamet zmazala, ko je ležal pijan ponoči v snegu, dokler ga ni policaj postavil na noge. Ali pa se je na naših shodih tako prestrašil, da mu je z debelimi solzami tudi zadnji ostanek študentske modrosti skozi nos stekel . . . Cele uvodnike objavlja Kemperle zdaj proti našemu uredniku Linhartu in proti „Štajerčevi“ stranki. Po vseh nemških časopisih vtikava nos, da bi izvedel, kje bode G. Linhart govoril. In celo v nemščini citira Linhartove govore . . . Ali misli klavrna „Straža“, da bode mo z njo polemizirali o takih stvarih, katere duševni revčki v klerikalni stranki nikdar razumeli ne bodejo? Urednik Linhart ni svojega mnenja nikdar skrival in ni igral nikdar vloge klerikalnih farizejev. Kar je govoril in kar govori, za tem G. Linhart tudi stoji. Seveda je treba, da se te govore tudi sliši, ne pa da se sodi o govoru, ki je trajal 2 uri, na podlagi 10 vrstic poročila v kakšnem listu. To naj blagovoli pobožna koleginja „Straža“ za danes na znanje vzeti. Na posvke o „nemčurstvu“ in „slovenskem pokoljenju“ ter „političnem izdajstvu“ bode mo enkrat odgovorili, pa vse drugače, nego si to klerikalni „gimperli“ domišljajo . . .

Značajnost in doslednost sta dve lastnosti, ki jih pri prvakah ni najdeti. Evo dokaz: S kako vrnemo so se svoj čas prvaški voditelji potegovali za uresničenje deželne kmetijske šole v sv. Jurju. Ta šola je koštala davkoplačevalce pol milijona kron, nima pa skoraj nobenega pomena. Tudi prvaki sami zdaj nakrat niso več posebno navdušeni za to šolo. Svoj čas sta se sicer Roškar in Robič pridušala, da se mora ta zavod uresničiti. Ali zdaj — se zanj ne brigata! Dični strelec in poslanec Janez Roškar n. pr. ima sina. Tega sina pa ne pošilja v kmetijsko šolo v sv. Jurju, marveč v nemško kmetijsko šolo v Grottenhofu! Na nemško šolo, katero hoče dični Roškar drugače na žlici vode spiti, se bolj zanaša nego na slovensko. Drugim priporoča z navdušenimi besedami slovenske šole, sam pa svojega otroka v nemško šolo pošilja! Ali ni to „doslednost“? Sicer pa je znano, da Roškar pri temu ni sam. Tudi vrhovni vodja slovenskih klerikalcev, ožlindrani dr. Šušteršič, pošilja svoje otroke v nemške šole! Sicer pa so tudi vsi slovenski voditelji le z nemščino kaj postali. Kmetom pa tacega napredka ne privoščijo. . .

Občina Kokarje spada med najbolj prvaško-zagržene kraje. Leta sem uganja se tam že naravnost neverjetno in bedasto politično gonjo, v katere središču je stal neki učitelj, ki pred porotniki ni ravno posebno častno obstal. Posebno se jezi prvaško vodstvo občine Kokarje, da mu pošilja deželni odbor nemške dopise. To je preveč za kokarske modrijane. In pritožujejo se, da teče črnilo kar v potokih. Zdaj je občinski zastop „sklenil“, da bode odslej v pismenem prometu edino slovensčino rabil in da ne bode nobenih nemških dopisov sprejemal. Mi ne vemo, kako bode ta bedasta borba kokarskih modrijanov končala. Ali to vemo, da koštajo take borbe denar in da ti modrijani ne dajo ta denar sami, marveč da ga jemljejo od davkoplačevalcev!

Hajdinski župan Grahar je bil pri sodnji na 90 K globe obsojen. Bog žegnaj!

Škandal v Mariboru. Znano je, da prvaški hujskači ravno na kolodvorih nemških mest prav radi izzivajo in škanđale delajo. Železničarji imajo gotovo težko službo in so v splošnem zelo postrežljivi. Ako pride nenahujskani kmetič in zahteva svojo „karto“ v domačem jeziku, mu tega gotovo nikdo ne zameri. Prvaških hujskačev pa, ki znajo prav dobro nemško in le izzivajo, se bode železnica menda le ubranila. Te dni enkrat so imeli v mariborskem „narodnem domu“ neko zabavo. Posledica je bila, da so pijani prvaki celo noč besneli in divjali po štaciji ter škanđale delali. Posebno odlokal se je c. k. sodnik Zemljich iz Ormoža. Ta možič bi moral ceste pometati, ako bi nemškega ne znal. In vendar se ne sramuje kot c. k. sodnik v pijani družbi škanđale delati, katerih bi se celo šošarski „lerpobi“ sramovali! Radovedni smo, kaj poreče višja oblast k temu. Prav divjal je tudi notarski kandidat Emil Detiček iz Celja. Ta mokronosi prvak je menda mislil, da pijačnost vsako surovost oprosti. Zato je tudi blagajnika opsoval z besedo „svinja“. Potem je tekel v voz. Ali železničarji so ga prijeli prijazno za ušesa in policija je vpisala njegov naslov. Zagovarjati se bode imel pred kazenskim sodiščem. . . In zdaj vprašamo: ali ne delajo taki prenapeti prvaški rogovileži celemu slovenskemu ljudstvu sramoto?

Obsojeni prvak. Znano je, da so prvaki pri volitvah v celjski okolici hudo sleparili. Nekateri je tudi roka pravice dosegla. Tako je tajnik zadruga „Lastni dom“, Janez Bovha, na sleparski način agitiral. Zato je bil ta prvaški prenapetež na 5 dni zapora obsojen. Pritožil se je pa naprej in stvar je prišla pred najvišjo sodišče. Ali tudi to je sodbo potrdilo. Bovha bode torej sedel. Dober tek!

Krajni zastop v zgornji Radgoni je sklical za 18. februarja 1911 zopetno plenarno zborovanje, pri katerem je prišel proračun iz novega do posvetovanja. To se pač le v tem prvakem zastopu zamore zgoditi, da se že sklenjene sklepe zopet razveljavi! . . . Od klerikalno-slovenske stranke prišlo je vseh 16 članov. Razveljavili so decembra meseca sprejeti sklep in glasovali za novo sestavljeni proračun. V novem proračunu se je več točk, n. pr. pri cestah, sanitetnih izdatkih itd. znižalo. Nadalje se je doklade za mesec december v znesku 2700 kron kot dohodek vpisalo. Na ta način so zamogli doklade za 5% znižati. Torej se leta 1911 ne bode plačalo okrajnih doklad 40%, temveč samo 35% i. s. 28% edino za okrajne potrebščine, obresti in plačilo dolgov, 7% pa za troške šolskega sklada. Zadnje se je pa v javnosti „zamolčilo“! Kakor znano, so pa prejšna leta pod naprednim gospodarstvom vse doklade s 7% šolskimi troški vred le 27% znašale. Zdaj pa pod prvaki „vzornim“ gospodarstvom 35%! !! To je pač tudi „napredek“. Kmetje v okraju pač vedno bolj nezadovoljno z glavo kimajo . . .

Svinjski sejmi v Ptuj so torej, kakor smo že v zadnji številki poročali, zapet dovoljeni in se bodejo vsako sredo vršili. Kakor znano, imajo ti sejmi za celi okraj veliko gospodarskega pomena. Da jih je oblast zopet dovolila, se imamo v prvi vrsti zopet pridnemu delu našega vrliga župana in poslance Orniga zahvaliti. Vkljub temu, da prvaški listi dan za dnevom na neverjetni način blatijo tega moža, skrbi vendar prav očetovsko za gospodarski blagor celega okraja . . . Velika nevarnost je naši ži-

vinoreji pretela, ko se je na Štajerskem pojavila kuga na gobcih in parkljih živine. Vsak strokovnjak ve, da je ta bolezen ena najnevarnejših za vsa živino s parklji. Skoraj nobena druga bolezen se ne da tako težko omejiti in iz hlevov spraviti, kakor ravno ta kuga. Zato so največja natančnost, takojšno naznanilo in najstrožje odredbe potrebne. No, hvala Bogu, v ptujskem okraju se je vsled natančnih in hitrih odločb oblasti in zlasti vsled truda okrajnega zastopa z načelnikom Ornigom, posrečilo, da se bolezen ne pojavi. Ptujski okraj je ostal čist od te kuge. Seveda so se morali vsi sejmi vstaviti. Ali proti tej odredbi ni bilo mogoče ničesar storiti. Zdaj pa, ko smo videli, da je ostal ptujski okraj čist, obrnil se je načelnik Ornig na c. kr. namestništvo, da zopet sejme dovoli. Posrečilo se mu je vsaj v toliko, da se je zopet svinjske sejme dovolilo. G. Ornigu grè vsled tega vsa hvala!

Prvaška ljubezen do kmetov je, kakor znano, velikanska. To dokazuje tudi sledeči slučaj: V Partinu pri sv. Lenartu slov. gor. dobivajo vbožni občani semtertja podporo, ki obstoji iz žaklja moke. Pred kratkem prošil je tudi neki vbogi viničar za to podporo, pa ne za-se, marveč za svojega starega očeta. In zdaj se je pokazala prava prvaška ljubezen v svitli luči! Občinsko predstojništvo je namreč viničarju reklo, da ne dobi nobene podpore, ker pošilja svoje otroke v nemško šolo. Ali ni to naravnost sramota in brezsrčnost? Ali plačujejo občinske doklade samo prvaški hujskači? Ali sme biti občinsko predstojništvo strankarsko? Prvaki se pa grozovito motijo, ako mislijo, da bodejo s takim nečloveškim postopanjem velepotrebni nemški šoli škodovali! Ko je omenjeni viničar to surovost svoji družini pravil, rekel je njegov sinček: „Raje ne jem več kruha, kakor da ne bi v nemško šolo hodil“. Otroci sami čutijo že v svoji nedolžni duši, da je nemška šola prava dobrotnica . . . V Partinu se bodejo pa tudi duhovi zbristrali in prišel bode čas, ko bodejo volilci pomedli s takimi trdosrčnimi občinskimi predstojniki!

Roparski napad. Trgovec Franc Simonitsch peljal se je te dni enkrat ponoči iz Ljutomerja proti domu. Pri sv. Nikolaju napadla ga je večja tolpa roparjev. Ti so voz vstavili. Ali Simonitsch je v silobranu potegnil revolver in dvakrat ustrelil. Eden roparjev je takoj mrtev obležal; drugi ropar pa je bil težko ranjen, medtem ko so ostali zbežali. Ranjen je baje Madžar in je pri sodnji imena vseh roparjev naznanil.

Iz ljubosumnosti sta se stepla v Sevnici Janez Kolman in Janez Kralj. Prvi je bil težko ranjen.

Čebelnjake kradel je v Slov. Gradcu neznan tat.

Zapri so v Trbovljah rudarja Alojza Skutnik, ker je tovariša Kepo z nožem smrtnonevarno ranil.

Pred poroto v Mariboru bil je Janes Klobasa, ki je posestnika Danko v Jarenini umoril, na 18 let teške ječe obsojen.

Tiskovne tožbe. Pred mariborsko poroto bi se imele ta teden tri tiskovne tožbe vršiti. V prvi je tožil dr. Ambrositsch v Celju tiskarja Rabitscha in učitelja Aistricha zaradi žaljenja časti. Tožba se je preložila, ker je Aistrich baje zbolel. Potem je bil tožen bivši nač. urednik in sedanji škofjski prefekt Anton Zavadil od Janeza Roškara v Kokolajnsaku. Tudi ta tožba je bila zaradi bolezni preložena. Končno bi se imela zagovarjati Franc Rakovic od „Fihposa“ in Letonja od „Straže“. Pa so se s tožniki „zglihali“.

Grozni samomor. V bližini Maribora vzel je hlapec Andrej Litar iz Pristove dinamitno patrono v usta in jo je zažgal. Glavo mu je popolnoma razmesarilo. Vzrok samomora ni znan.

Pretepi. Žnidar Ačko v Konjicah pretepel je svojega brata. Tudi očeta je na tla vrgel. — V Ostrožni je sunil fant Drobež svojega tovariša Gaberšeka z nožem v rebra. — V pretepu v Konjicah bil je fant Pilih težko ranjen. Udaril ga je Johan Čatar. — V Straži sta brata Cirkovnik v gostilni vse razbila. — Lepe razmere! Namesto politike uganjati naj bi slovenski duhovniki in prvaški učitelji raje podivjanost omejili!

Bedasta igrača. V Mariboru se je Johan

Pralni ekstrakt „Ženska hvala“
za namakenje perila.

Najpopolnejše nadomestilo za belenje perila.

Najboljši in najzanesljivejši pralni prašek.

Pralni prašek je zaupljiv predmet. Ako hočete Vaše drago perilo obvarovati škode, tedaj se čuvajte pred ponaredbami!

